

עמרי לבנת שני שירים ונציאניים

א.

מִכָּל מִרְפְּסוֹתֶיהָ נִצְפִים סְכוּיָהּ הַפְחוּתִים.
יוֹם וְשֶׁמֶשׁ בָּא בַּמִּדְרָכָה וּבִקְתָּדָרָלָה בְּזָהָב
וּבְאֵי וְנִצְיָה נִפְקָחוּ כְּנוֹפְרִים לְשֶׁמֶשׁ.
כָּל הַמְּלָאכִים שָׁכְנוּ בּוֹנִצְיָה לְשׁוֹחַח,
יוֹם בְּיוֹם בָּאוּ הַמְּלָאכִים בִּקְתָּדָרָלָה
עַד שֶׁעִיפוּ מִן הַשֶּׁמֶשׁ וְהִסְתַּלְקוּ בְּמֵאֲנָה
אֶל עֲרֵיהֶם מַעֲלָה. לֵילָה בְּלִילָה
נִשְׁשׁוּ צִלָּלִים בִּקְתָּדָרָלָה.
אֱלֹהִים פָּתַר אֶת מְבוֹךְ הַמִּים בְּחֶשֶׁךְ,
לִילִיּוֹת וְעוֹרְבִים זְקוּפִים
בְּמַעֲמָדָם עַל אֲשִׁמּוֹרוֹת הַמִּים.
לֵילָה בְּלִילָה סְכוּיָהּ הוֹלְכִים וּפּוֹחֲתִים.
בְּכָל פֶּנֶת רְחוֹב מְכָרָה זֹעָה,
כָּל סְלֻעֶיהָ שְׁחָרִים,
כָּל לֵילָה הוּא שֶׁפֶל הַמִּדְרָגָה.

ב.

אֶת פְּגִי גּוּגְנֵהִים תְּמִיד סָבְבוּ הַכְּלָבִים
חֲמֻשִּׁים וְשִׁבְעָה כְּלָבִים הָיוּ לְמִשְׁמָרָה.
מִקֵּם אֶרְנֶסֶט, רֶנֶה מַגְרִיט, פִּיט מוֹנְדְּרִיאַן –
יוֹם יוֹם נִתְּנוּ דַעְתָּם בְּגִבֻּרֵת הַכְּלָבִים.
אִף אֶחָד לֹא עָמַד לְזִכּוּתָהּ כְּכֻלָּיָה.
הִיא יִשְׁנָה בְּחִיקָם וְהִתְרַחֲצָה עִמָּם
וְטַעְמָה אֶת סְלֻעֵי הָעִיר הַשְּׁחָרִים
כְּמוֹתָם, תְּמִיד כְּמוֹתָם.
מִקֵּם אֶרְנֶסֶט, רֶנֶה מַגְרִיט, פִּיט מוֹנְדְּרִיאַן –
יוֹתֵר מֵהֶם, פְּגִי גּוּגְנֵהִים יִדְעָה
שֶׁמַּעַל כָּל מַעֲלוֹת הַכְּלָבִים
יֵשׁ בְּכֻלָּיָה יִשְׁרָה.

הָעִיר תִּטְבַּע
וְהָיָא הָרִי תְהִיָּה בְּבֵיתָהּ אֶתָּם;
תִּחַלָּה יִשְׁחֹו וַיִּפְרְפְּרוּ מֵעַל הַמַּיִם,
אַחֵר כֵּךְ יִכְנָעוּ לַמַּיִם, יִחַנְקוּ, יִתְפַּגְּרוּ,
יִתְנַפְּחוּ, אוּלֵי יִתְפּוּצְצוּ מִמֵּיָם.
הַכְּלָבִים לֹא יִתְּנוּ עָלֶיהָ דָּעָה
תְּמִימִים יִטְבְּעוּ אֶתָּה,
יוֹשְׁיֵטוּ לָהּ יָדַיִם וְרַגְלַיִם כְּמִצּוֹפֵי מַיִם.
פָּגִי גּוֹגְנָה־יָיִם הַתְּכּוֹנְנָה תְּמִיד,
כְּלָבִיָּה יַעֲמֶדוּ אֶתָּה בְּנִסְיוֹנָהּ.
מִסְתַּלְקֶת חֶפְתָּהּ בְּשִׁמְיָהּ
אֶת מֵי הַחֶנֶק –
מִקֵּס אֲרֻנְסֵט, רִנָּה מִגְרִיט, פִּיט מוֹנְדְּרִיאַן.